

Szepesi Attila

Kópédalok

Verescsütörtök

*Ma van verescsütörtök,
bálba megy a bakördög.*

*Tűzlobbantó hegyi bálba
várja sereg boszorkája.*

*Egyik kotyvaszt bolondgombát,
nyüszít, hogyha megbúbolják.*

*Kettő, ropja hatra-vakra,
les csimbókos kecskebakra.*

*Hár: az urát térdén várja,
hordó farát megriszálja.*

*Négy: a karót rőffel méri,
szottyadt melle térdét éri.*

*Ötnek lángot vet a torka,
táncát kankutyával ropja.*

*Hat: ki adja a bolondját,
nyerít, hogyha lovagolják.*

*Hét, ki pajzánkodni oktat
mamlasz képi sátánfattyat.*

*Nyolc, ki veszteg porban sunnyog,
ráz veszettül rézkolompot...*

*Kakasszóra szólítatlan
mind a seprűnyélre pattan,*

*ördögük meg hömbörödvé
belevész a sűrű ködbe.*

Zsuzsánna

*Nehogy a szipirtyók
meglássák,
leskelik a vénék
Zsuzsánnát.*

*Három nyála-csorgó
vén kujon
kukucskál a párás
kulcslyukon.*

*Sejti tán, hogy lesik,
úgy rázza
csábos tomporát is
Zsuzsánna.*

*Vállán kunkorognak
hajtincsek,
peregnek a hátán
vízcseppek.*

*Vének kandúr-kedvét
bizgeti,
körte-mellét ugyan
rezgeti.*

*Nyelvét öltögeti
kacéran,
hányja-veti farát
pucéran.*

*Bájait míg azok
kukkolják,
járatja velük a
bolondját:*

*Szokhatjátok rég az
ínséget –
nesze nektek, mamlasz
vénségek!*

*Tudom, közületek
egynek sem
mered már, amivel
illessen.*

Nyálatok csurog bár
vén kecskék,
rég nyársaltatok már
menyecskét...

Billegeti magát
Zsuzsánna,
derekát bolondul
riszálja.

Kínálgatja melle
bimbáját,
zsenge hasát, feszes
tomporát.

Ölét tárja csábos
veresre –
ne búsuljon, aki
megleste.

Simogatja szösze
pihéjét,
becézgeti kunkor
bibéjét...

Ámulj-bámulj, három
bús kófic,
Míg a sánta ördög
el nem visz.

Nincs az örök tűzben
szépasszony,
aki majd veletek
mulasson.

Táncos menyecske és
víg lány se,
bicebóca-féle
hitvány se.

Bögyös szűz vagy világ
kurvája,
aki ölét nektek
kínálja.

*Úgyszincs a patásnak
más dolga:
elvisz titeket a
pokolba.*

Bukolika

*Kutyavilág a világ,
ahol csak a kutya hág,
tetőn meg a morcos kandúr
döfi cirmosát bolondul.*

*Füles lódul a mezőre,
meredezik veres lócsce –
nincs kanca, ki bevárja,
farkát pedig lóbálja.*

*Patak partján tarka Riska
párját bögve nászba hívja,
jön a Kormos, belefurdal,
rátornyosul dérrrel-durral.*

*Prütyköl még a gerlepár is,
huncutkodnak a rucák is,
dévaj minden szürke-gúnár –
nászuktól forr a kanális.*

*Vidulnak a vadnyulak
kakukkfüves domb alatt –
búsong a vén kani-nyúl,
füle-farka lekonyul.*

*Összeragadt bodobácsok
kerülgetik a bogáncsot,
odébb egy katóbogárka –
azt is böki pöttöm párja...*

*Kutyavilág a világ,
ahol csak a kutya hág,
meg a kanász, aki szotyka
szeretőjét kupakolja.*

*Meg a nagybajszú huszár,
aki nászba lovon jár,
meg a banyát búboló
részezes harangozó.*

*Még a mamlasz kántor is,
kópé templomszolga is,
bognár, suszter, sánta pék,
meg a lyány, ki félrelép.*

*Nyiszlett suttyó leskeli,
pina kéne már neki –
hágná is a menyecskét,
ahogy bolond a kecskét.*

Hopponáré kupolda

*Cifra tornyos palota,
tizenhárom lány lakja,
mert ez az esteli-hajnali, rongyoli-bongyoli, ördögi-angyali
hopponáré kupolda.*

*Járja vidám táncnóta,
szüzeknek ott nincs dolga,
mert ez az esteli-hajnali, ördögi-angyali, kancsali-fancsali
hopponáré kupolda.*

*Hat picula fél óra,
pörge huszár jár oda,
mert ez a kancsali-fancsali, gimbeli-gomboli, rongyoli-bongyoli
hopponáré kupolda.*

*Kinek nincsen bankója,
prütykölhet az hozomra,
mert ez az esteli-hajnali, rongyoli-bongyoli, ördögi-angyali
hopponáré kupolda.*

*Serteperte boszorka,
kancsal diák búbolja,
mert ez a hajnali-alkonyi, víg-muri-rengeti, gimbeli-gomboli
hopponáré kupolda.*

*Kandúr-kedvét múlatja
ügyvédbojtár, bőszi baka,
mert ez az ördögi-angyali, kancsali-fancsali, víg-muri-rengeti
hopponáré kupolda...*

*Cifra tornyos palota,
soha nincsen záróra,
mert ez a reggeli-esteli, víg-muri-rengeti, rongyoli-bongyoli
hopponáré kupolda.*